

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anita Szczepanik

przy udziale oskarżyciela publicznego z Drugiego Urzędu Skarbowego w L. – D. S.

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 12.10.2017 r. i 13.02.2018 r.

sprawy D. Ł. (1) z domu M. córki W. i B., urodzonej dnia (...) w L.

oskarżonej o to, że w okresie od 01/01/2015 r. do 29/02/2016 r. w siedzibie prowadzenia działalności tj. (...)-(...) G., (...), działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tego samego zamiaru, nierzetelnie prowadziła rejestry sprzedaży za miesiące od stycznia 2015 r. do grudnia 2015 r. oraz luty 2016 r. prowadzonych dla podatku od towarów i usług, poprzez zaniżenia sprzedaży na kwotę 20.838,00 zł czym zaniżono podatek należny w łącznej wysokości 4.739,00 zł, co bezpośrednio wynikało z wcześniejszego nieewidencjonowania sprzedaży na kasie rejestrującej oraz nierzetelnie prowadziła rejestry nabyć za miesiące: czerwiec, lipiec, sierpień, listopad, grudzień 2015 r. oraz luty 2016 r. prowadzonych dla podatku od towarów i usług, czym zawyżono podatek naliczony w łącznej wysokości 14.021,00 zł naruszając art. 86 ust.2 pkt 1 art. 89b ust.1, art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. nr 188, poz.1054 – t.j. z późn. zm)

tj. o czyn z art. 61§1 kks w zb. z art. 62§4 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 7§1 kks

1. oskarżoną D. Ł. (2) uznaje winną dokonania zarzucanego jej czynu z art. 61§1 kks w zb. z art. 62§4 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 7§1 kks i za to na mocy art. 61§1 kks w zw. z art. 7§2 kks wymierza jej karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 70 (siedemdziesiąt) złotych;

2. zasądza na rzecz Kancelarii adw. G. P. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem nieopłaconej obrony z urzędu;

3. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113§1 kks obciąża oskarżoną kosztami sądowymi w kwocie 1257 (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

II K 617/17

UZASADNIENIE

Drugi Urząd Skarbowy w L. oskarżył D. Ł. (2) o to, że w okresie od 1 stycznia 2015 roku do 29 lutego 2016 roku w siedzibie prowadzenia działalności tj. (...)-(...) G., (...), działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tego samego zamiaru, nierzetelnie prowadziła rejestry sprzedaży za miesiące od stycznia 2015 roku do grudnia 2015 roku oraz luty 2016 roku prowadzonych dla podatku od towarów i usług poprzez zaniżenia sprzedaży na kwotę 20838 złotych czym zaniżono podatek należny w łącznej wysokości 4739 złotych, co bezpośrednio wynikało z

wcześniejszego nieewidencjonowania sprzedaży na kasie rejestrującej oraz nierzetelnie prowadziła rejestry nabyć za miesiące: czerwiec, lipiec, sierpień, listopad, grudzień 2015 roku oraz luty 2016 roku prowadzonych dla podatku od towarów i usług, czym zawyżono podatek naliczony w łącznej wysokości 14021 złotych naruszając art. 86 ust. 2 pkt 1, art. 89b ust. 1, art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług, tj. o czyn z art. 61 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 4 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Po przeprowadzeniu rozprawy sąd ustalił i zważył, co następuje:

D. Ł. (2) prowadziła działalność gospodarczą pod adresem (...), (...)-(…) G. polegającą na handlu wyrobami jubilerskimi i była równocześnie odpowiedzialna za prowadzenie ksiąg podatkowych. W dniach od 1 do 12 kwietnia 2016 Drugi Urząd Skarbowy w L. przeprowadził kontrolę, która wykazała, że D. Ł. (2) nierzetelnie prowadziła rejestry nabyć za miesiące: czerwiec, lipiec, sierpień, listopad, grudzień 2015 roku i nie wykazała w rejestrach sprzedaży 87,99 gram biżuterii złotej o wartości 15838,20 złotych czym zaniżyła należny podatek od towarów i usług na kwotę 3643 złotych oraz nie ujęła w rejestrze dostaw za luty 2016 roku sprzedaży wyposażenia za kwotę 5000 złotych czym zaniżyła należny podatek od towarów i usług na kwotę 1150 złotych. D. Ł. (2) nie była dotychczas karana.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd obdarzył wiarą dowody w postaci: pełnej informacji o postępowaniu kontrolnym nr (...) – k. 4-11, protokołu kontroli podatkowej nr (...) wraz z załącznikami – k. 12-29, danych o karalności – k. 55, 91, opinii biegłego – k. 98-104, ponieważ dowody te zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w przewidzianej prawem formie, żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała skutecznie ich wiarygodności, a biegły jest osobą bezstronną i posiada odpowiednią wiedzę do wydania opinii, która jest przekonująca.

Oskarżona nie została przesłuchana, ponieważ opuściła miejsce dotychczasowego pobytu i nie ustalono nowego, więc postępowanie było prowadzone w trybie postępowania w stosunku do nieobecnych.

Wina oskarżonej nie budzi żadnych wątpliwości, ponieważ jest ona świadoma swych czynów i nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające jej odpowiedzialność karną.

Zarzucany oskarżonej czyn polegający na dwóch lub więcej zachowaniach podjętych w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tej samej sposobności nierzetelnego prowadzenia rejestrów sprzedaży oraz dokonania sprzedaży z pominięciem kasy rejestrującej, co naruszało obowiązki wynikające z art. 86 ust. 2 pkt 1, art. 89b ust. 1 i art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług stanowi przestępstwo skarbowe z art. 61 § 1 k.k.s. w zb. z art. 62 § 4 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające sąd wziął stosunkowo długi czas nierzetelnego prowadzenia rejestrów sprzedaży, a jako okoliczności łagodzące - dotychczasową niekaralność za przestępstwa. Biorąc od uwagę powyższe okoliczności sąd wymierzył karę adekwatną do stopnia winy oskarżonej i społecznej szkodliwości czynu, która przez swą dolegliwość spowoduje, że oskarżona nie popełni więcej podobnego czynu.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 616 § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych oraz art. 616 § 2 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 618 § 1 pkt 1, 9, 10 i 11 k.p.k., w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym i w zw. z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego.